നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നീളത്തേക്കാൾ അതിന്റെ മൂല്യത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം - സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 21 November 2010
www.jeevamozhikal.org

പുതിയ നിയമത്തിൽ നമുക്കുള്ള വിളി ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയ വേല തികയ്ക്കുക എന്നതാണ് അല്ലാതെ ദീർഘകാലം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുക എന്നതല്ല. പൂർണ ഹൃദയത്തോടെ ഒരു സഹോദരൻ മുപ്പത്തിയഞ്ചു വർഷത്തിൽ തികയ്ക്കുന്ന വേല പൂർത്തിയാക്കാൻ മറ്റൊരു സഹോദരൻ എഴുപത്തിയഞ്ചു വർഷം എടുത്തേക്കാം. നിലം നല്ലതാണെങ്കിൽ കൂടി വിളവ് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും ചിലത് മുപ്പത് മേനി ചിലത് അറുപത് മേനി ചുരുക്കം ചിലത് നൂറു മേനി (മർക്കോ.4-8). നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രമാത്രം അച്ചടക്കവും ആത്മാർത്ഥതയും ഉണ്ട് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണിത്. യേശു കേവലം മുപ്പത്തിമൂന്നര വർഷത്തെ ശുശ്രൂഷ കൊണ്ട് ഈ ഭൂമിയിലെ തന്റെ ശുശ്രൂഷ തികെച്ചു.

നാം ദീർഘകാലം ജീവിച്ചു എന്നതിലല്ല നമ്മെ ഏൽപ്പിച്ച വേല പൂർത്തിയാക്കിയെന്നതിലാണ് നാം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നത്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മൂല്യമാണ് (ദൈവഹിതം തികയ്ക്കുക) പുതിയ നിയമത്തിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളത്. അല്ലാതെ ജീവിതത്തിന്റെ ദൈർഘ്യമല്ല. അത് പഴയ നിയമമാണ് (സങ്കീ.91:16).

സങ്കീർത്തനം 90:10 ലെ മോശെയുടെ വാക്കുകൾ ചിലർ തെറ്റിധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സ് 70-80 വർഷമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് അവർ കരുതുന്നത്. ദീർഘകാലം ജീവിക്കേണ്ടിയിരുന്നവരുടെ ആയുസ്സ് (തന്നെ പോലെ 120 വയസ്സുവരെ) അവരുടെ നല്ല സമയത്തു തന്നെ (70-80 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ) അവസാനിച്ചതായി മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് ഈ സങ്കീർത്തനം എഴുതിയ സമയത്ത് മോശെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കനാനിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന അവരുടെ അവിശ്വാസത്തിന്റെ മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയായിരുന്നു അത് (10 മുതൽ 12 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ചേർത്ത് വായിക്കുക).

ഉല്പത്തി 6:3 ൽ നോഹയുടെ കാലത്തെ കുറിച്ചു പരാമർശിക്കുന്ന വചനത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സ് 120 വർഷമാണെന്നു ചിലർ തെറ്റിധരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അബ്രഹാമും മറ്റു ചിലരും 120 വർഷത്തിലും വളരെ അധികം ജീവിച്ചു. മനുഷ്യന് അനുതപിച്ച് മടങ്ങിവരുവാൻ 120 വർഷം താൻ കൊടുക്കും എന്നാണ് ദൈവം ഇവിടെ പറയുന്നത്. നോഹ 120 വർഷം പ്രസംഗിച്ചു, 120 വർഷം കൊണ്ട് പെട്ടകം പണിതു.

നാം ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപ് തന്നെ നാം എത്ര ദിവസം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കണമെന്നു ദൈവം കൃത്യമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു (സങ്കീ.139:16) അത്രയും ദിവസം നാം ജീവിക്കും എന്ന കാര്യം അവിടുന്നു ഉറപ്പു വരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു (പുറ.23:26) ദൈവഹിതത്തിനനുസരിച്ചാണ് നാം ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ സാത്താനോ മറ്റു മനുഷ്യർക്കോ നമ്മുടെ ആയുസ്സ് കുറയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ വീണ്ടുംജനനത്തിനു ശേഷവും പാപത്തിൽ ജീവിച്ചും, നമ്മുടെ അലസതയും മണ്ടത്തരവും കൊണ്ടും, ദൈവം നമ്മുടെ ശരീരത്തിനു വേണ്ടി വച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെയും (അമിത ഭക്ഷണത്താലും, വ്യായാമം ഇല്ലാതെയും) നമുക്ക് തന്നെ നമ്മുടെ ആയുസ്സ് കുറയ്ക്കാം. ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലെ ചില ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ നമ്മുടെ ആയുസ്സ് നീട്ടുവാനും നമുക്ക് കഴിയും. എന്നാൽ ദൈവം നമുക്കു വേണ്ടി കൃത്യമായി വച്ചിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ അത് കുറഞ്ഞാലും കൂടിയാലും സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ച് ജീവിക്കുക എന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം. യേശു 331/2 വയസ്സിലും, യാക്കോബ് 33 വയസ്സിലും മരിച്ചു, പൗലോസ് 67 വയസ്സ് വരേയും, യോഹന്നൻ 95 വയസ്സിനു മുകളിലും ജീവിച്ചു. ഡേവിഡ് ബ്രയ്നാഡ് 29- ാം

വയസ്സിൽ മരിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ സമകാലികനായ ജോൺ വെസ്ലി 88 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചു. ഓരോ ദൈവ മക്കളോടുമുള്ള ദൈവഹിതം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.

അതു കൊണ്ട് ഹിസ്ക്കീയാവിനെ പോലെ പെരുമാറുന്നത് തികച്ചും മടയത്തരമാണ്. അവന്റെ ഭൂമിയിലെ സമയം അവസാനിച്ചു എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് നീട്ടി കിട്ടുന്നതിന് അവൻ ദൈവ ത്തോട് കരഞ്ഞ് അപേക്ഷിച്ചു. (യെശ.36:1-5). ഏതായാലും ദൈവം അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ട് അവനു 15 വർഷം കൂടി ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുവാൻ നൽകി. (ദൈവം ചില അവസരത്തിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാറുണ്ട്. സങ്കീർത്തനം 106:14-15 ൽ നാം കാണുന്നു അവർ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിച്ചു, അവർ ചോദിച്ചത് അവിടുന്ന് അവർക്കു കൊടുത്തു. എങ്കിലും അവരുടെ പ്രാണനിൽ ക്ഷയം അയച്ചു). ഹിസ്ക്കീയാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ സംഭവിച്ച ദു:ഖകരമായ കാര്യം കാണുക. അധികമായി കിട്ടിയ ഈ 15 വർഷത്തിനിടയിൽ അവനൊരു പുത്രനെ ജനിപ്പിച്ചു (മനാശ്ശേ). യെഹുദ രാജാക്കന്മാരിൽ ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടവൻ അവനായിരുന്നു. (2 ദിന.33:1,2).

എന്നാൽ പൗലോസിന്റെ കാര്യം എത്ര വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ദൈവം അവനോട് തന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതകാലം കഴിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ അത് നീട്ടി തരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. പൗലോസ് ആദ്യം പ്രതീഷിച്ചിരുന്നത് കർത്താവിന്റെ മടങ്ങി വരവു വരെ താൻ ജീവിച്ചിരിക്കും എന്നാണ്. (1 തെസ്സ.4:12 കാണുക, അവിടെ എടുക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെയും ഉൾപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു പിന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരായ ഞങ്ങൾ....) എന്നാൽ അവന് 67 വയസ്സായപ്പോൾ ദൈവം അവന്റെ ഭൂമിയിലെ സമയം അവസാനിക്കാറായി എന്നറിയിച്ചു(2.തിമോ.4:6-7) പൗലോസ് സന്തോഷത്തോടെ ദൈവ ഹിതം സ്വീകരിച്ചു. പത്രോസും തന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതു തന്നെയാണ് ചെയ്തത് (2 പത്രോ.1:14). ദൈവത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെ ദിവസങ്ങളുടെ എണ്ണം നാം ആരും അറിയുന്നില്ല. എങ്കിലും നാം ദീർഘായുസ്സോടെ ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കു ന്നതിലും അപ്രകാരം മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിലും ഒട്ടും തെറ്റില്ല. കാരണം അങ്ങനെ ദീർഘ കാലം ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയും. പൗലോസ് പറഞ്ഞു ശരീരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് ഫലപ്രദമായ പ്രവർത്തനത്തിനു വേണ്ടിയാണ്. അതിനാൽ എന്തു തെരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് എനിക്കറി ഞ്ഞുകൂടാ. ഇവ രണ്ടിനാലും ഞാൻ ഞെരുങ്ങുന്നു. വിട്ടു പിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹം ഉണ്ട്. അത് ഏറെ നല്ലത്. എന്നാൽ ഞാൻ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടത് നിങ്ങൾ നിമിത്തം അധികം ആവശ്യം. ഈ ബോധ്യമുള്ളതിനാൽ ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കുമെന്നും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭിവൃ ദ്ധിക്കും സന്തോഷത്തിനുമായി നിങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു(ഫിലി.1:22-25).

കർത്താവിന്റെ തോട്ടത്തിലെ വേലക്കായി അനേകരെ ആവശ്യമുണ്ട് എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന മുഴുവൻ ഭയം കൂടാതെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ചുരുക്കം ആളുകളെ ഉള്ളൂ. ദൈവ ഭക്തർ ഇല്ലാതെ പോകുന്നു, മനുഷ്യപുത്രരിൽ വിശ്വസ്തർ കുറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. (സങ്കീ.12-1)

ദൈവഹിതം എന്താണെന്ന് നാം അറിയാതെ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം നമുക്ക് ശരിയെന്നു തോന്നുന്ന ഏത് ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിയും (ദീർഘായുസ്സുൾപ്പടെ) പ്രാർത്ഥിക്കാം എന്നാൽ നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയും അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് ഈ ഗൗരവത്തോടു കൂടി ആയിരിക്കണം. എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ . ആമേൻ.